

Az ember Fia Jézus, a nagyszombatnak is egyetlen teljhatalmú Ura

Nagyszombat 2021

Ige: Amikor pedig beesteledett, eljött egy Arimátiából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak, felkereste Pilátust, és elkérte Jézus testét. Pilátus elrendelte, hogy adják ki neki. József magához vette a testet, begöngyölte egy tiszta gyolcsba, és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír szájára egy nagy követ hengerített, és elment. Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek. Másnap pedig, amely péntekre következik, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál, és azt mondták: Uram, emlékezünk, hogy ez a csaló még életében azt mondta: Harmadnapra feltámadok. Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy tanítványai odamenjenek, ellopják őt, és azt mondják a népnek, hogy feltámadt a halálból. Ez az utolsó csalás rosszabb lenne az elsónél. De Pilátus azt mondta nekik: Van őrségetek, menjetek és őriztessétek, ahogy tudjátok! Erre ők elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel őriztették a sírt. Máté 27: 57-66.

Nagyszombat csodája és különlegessége, hogy a halálnak abban a bénultságában, ami nagycsütörtök és nagy-péntek eseményeiben érezte félelmetes jelenlétét, az Úr Igéje, aki örökkévaló Ige, nem szűnt meg cselekedni és történni. Nagyszombat tehát a folyamatosan történő Ige csodája! Történnie kellett ugyanis mindannak, ami meg van írva, hogy tudni illik, miután a gonoszok közt szántak neki sírt, mégis a gazdagok mellé jutott a kínos halál után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában (Ézsaiás 53: 9).

A modern legújabb akciófilmek egyik hatásfokozó eleme, hogy egészen lassúvá merevedik minden másod és harmadlagos történés és csak a szuperhős mozog és cselekszik a maga természetfeletti erejével. A nyugalom napjára készülve Istennek pontosan ilyen cselekvője az Arimathiából¹, a zsidók városából (Lk 23: 51) való József és társa Nikodémus (János 19: 38-42). Mi a különös bennük? Csak az, hogy azután a szörnyű péntek után, amikor minden és mindenki ki van ütve, eszméletlenül, bénultan és holtan hever a föld porában, akkor József a tanácsbeli, jó és igaz férfi, aki maga is várja az Isten országát, valamint Nikodémus, nem pusztán az igaz embernek járó kegyeletet, hanem Messiásra vonatkozó prófétai Igét hajtának végre, teljesítenek be. Cselekedetük lehet, hogy egyetlen apró kis mozdulat, benne mégis Isten maga az, aki az önmagából kifordult világban felállítja és megkerülhetlenné teszi az új rendet, amit utána senki és semmi nem képes megváltoztatni, hanem amihez mindenki másnak törvényszerűen csak alkalmazkodnia lehet. Ezt a szent igazságot pecsételi meg Péter apostol, amikor így szól:

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén lélek szerint.”
1Pét 3:18

„Hapax [ἁπαξ (hapax)]: ez a szó szerepel az eredeti szövegben az „egyszer” helyén. Nemcsak számszerűsít, hanem ráerősít arra, hogy a történés, a folyamat se előtte, se utána nem ismétlődhetik meg. Nem szükséges, nincs hozzá utólagos döntés, pótlás, kiegészítés és érvényvesztés. Szingularitás. Hozzáadja magát a kitörölhetetlen valósághoz. Kivétel, mely szabályt teremt, új felállást², törvényt a mindenségben, amihez minden másnak és mindenkinek alkalmazkodnia kell!

Attól a pillanattól kezdve a világ Krisztus Jézusnak nevezett új középpontja körül kezd el forogni és mindennek, minden létezőnek, még magának a halálnak is a megfeszített Krisztushoz kell viszonyulnia. Tudjuk, hogy ez a Krisztusnak szükségszerűen térdet hajtó³ viszonyulásnak

miként kell kibontakoznia, mert minden pontosan úgy következik be, ahogy Jézus Krisztus azt előre megmondta! A keresztet tehát többé már nem lehet meg nem történné tenni, aki mégis megtenné, az a számára felkínált kegyelmet vetné el magától. „Ha tehát te magadra nézve erőtlennek és semminek minősíted a váltságáldozatot, a világ megváltása érvényben marad, még akkor is, ha téged hibás döntésed kizár az üdvösségből. Vigyázz! Nem Isten dönt helyedről, hanem te magad!”⁴

A történet szerint arimátiai József nem törődve azzal, hogy szombatára készülve holttesttel tisztátalanra teszi magát, elmegy és elkéri Pilátustól a Jézus testét. Nikodémussal együtt elviszik és mintegy 100 font illatos kenettel őt bebalzsamozva, tiszta gyolcs közé tekerik, majd elhelyezik az új sziklasírba, utána pedig szombatot ülnek (Lk 23: 50-57). Ennek a szombatnapi nyugalmi időnek, vagy ahogyan az Írás mondja „harmadik nap” idő intervallumnak, minden más cselekménye is az arimáthiai József és Nikodémus Írást beteljesítő tettehez alkalmazkodik, úgy a természet, mert hiszen földrengés történik, ahogy a természetfeletti lények, az Isten angyalai is, a Jézus sírja előtt állnak meg. Az emberek világában pedig úgy a Jézust szerető asszonyok és tanítványok, ahogy az őt még halálában is gyűlölő farizeusok és főpapok is szükségszerűen botlanak bele az arimáthiai József sziklasírjába.

Máté szerint másnap a farizeusok és a főpapok, mit sem törődve a szombat szentségével, amit a szombat napján is gyógyító Jézustól annyira számonkértek, egybegyűltek Pilátushoz és arra szólították fel, hogy parancsolja meg, hogy harmadnapig őrizzék a Jézus testét magába záró sírt. Pilátus viszont azt válaszolta, hogy oldják ezt meg maguk a templomőrség őreivel. Pilátus ekkor már nem asszisztált akarathoz, nem tudták már bevonni őt a saját rettegéseikbe. Szerinte Jézusnak ártatlan emberként kell nyugodnia a sírjában, így a papi vezetők és a farizeusok maguk mennek el lepecsételni az arimáthiai József sírját és maguk rendelnek őrköt is a sír őrizetére. Az általuk megölt Jézust veszélyesebbnek tartották, mint életében. Az emberek közt így állnak elő az örök iszonyat legtorzabb lényei és kiismerhetetlen szörnyei, a homlokukon a Káin bélyegével köztünk járó rettegés tetteinek „emberei.”

Míg azonban a József és Nikodémus kegyeletadásában Isten maga cselekedett erővel és hatalommal, a szombat, vagyis a nyugalom erejével és hatalmával, addig az Úr gyűlölőinek tette nem volt egyéb, mint az éppen általuk megidézett halál szenny áradatával való béna, tehetetlen sodródás. Cselekedetük tehát döglött lovon az új patkó hasznáival volt egyenlő. Nincs benne bármit is megváltoztatni képes erő, nincs benne értelem, nincs benne semmilyen világosság. Csak arra lesz jó az általuk őrizetbe vett sír tényének kontrasztja, hogy előtte még jobban ragyogjon fel nekünk Istennek hatalma és dicsősége, hogy Krisztus még ennek a *nagyszombatnak* (Jn 19: 31) is egyetlen teljhatalmú Ura!⁵

Tanuljunk nagyszombat meddő, üres és haszontalan farizeusi igeértelmezéséből! Milyen megtévesztő prédikációt, mesterkélt mesét (2Péter 1: 16-19) nyomnak Pilátus előtt? Mennyire kínlódnak, hogy egyfelől igazaknak látszanak (János 19: 31), másfelől pedig, hogy hatással legyenek Pilátus értelmére, érzelmeire és akaratára! Logikájuk az igazság látszatát kelti, de beszédük üres és nincs semmilyen valóságalapja. Lássuk meg, hogy vért verejtékezve akarnak Jézus beszédének megfelelően az Isten ellen tenni. Hüen idézik Krisztust, de csak azért, hogy ellene tehessenek valamit, például egy pecsétet, egy fegyveres őrszemet, zsoldon vett hazugságot, a megtévesztés hatalmával felkeltett rettegést, bármit. Lássuk meg bene a lehető legszánalmasabb don quijottei szélmalomharcot!

Nagyszombat evangéliuma tehát az, hogy annak a gonosznak és sötétségnek, melynek nagycsütörtök éjszakáján és nagypéntek napján oly mérhetetlennek látszó hatalma volt, most semmilyen hatalommal nem bír, hanem teljesen védtelen és a legszánalmasabb elmebaj időtlenségéig magatehetetlen. Ebben a bénultságban tör elő az elvetett magból⁶ egyre

ellenállhatatlanabbul a halált legyőző új élet csirája! Lássuk meg, hogy Urunk még az ő nyugalomban is erősebb (1Kor 1:25b), mint csupa hiábavalóságokat cselekvő ellenségei! Húsvétkor a Krisztus feltámadásával kinyitott sír száját semmivel, semmilyen pecséttel, őrséggel, hazugsággal, halállal, terrorral és megfélemlítéssel nem bírják befogni. Ez a nyitott sír kiált bele szüntelenül az ő üres és az örök sötétségben szüntelenül rettegő, céltalanul bolygó⁷ tébolyodott⁸ létükbe. Bárcsak engem is annyira hatalmába tudna venni az én Uram szombatjának ez a nyugalma, minden értelmet felülmúló békessége, hogy én lehetnék ez az Általa megnyitott sír⁹! Ámen.

Jegyzetek:

---

¹ [ἡ Ἀριμαθαία, -ας (hé Harimathiaia asz) 1) Harimathia, héber eredetű tulajdonnév, jelentése: magaslatok. 2) Harimathiaia (Károlinál: Arimathia), helység Júdeában. Egyesek Rámá-val, Sámuel próféta születési helyével ([1Sám 1,19](#)), mások a Jaffából Jeruzsálembé vezető út mentén fekvő Ramle-vel azonosítják. Harimathiaia volt az otthona Józsefnek, aki a tulajdonában levő új sírba temette Jézus testét. ([Mt 27:57-60](#))]

² Szász Tibor András sófálvi lekipásztor 2021. 04.03 Facebook bejegyzése.

³ Ezért Isten is felmagasztalta őt, és olyan nevet ajándékozott neki, amely minden név fölött való, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és a föld alattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Filippi: 2: 9-11.

⁴ Szász Tibor András sófálvi lekipásztor 2021. 04.03 Facebook bejegyzése.

⁵ Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia! Máté 12:8; Márk 2:28; Luk 6:5.

⁶ Bizony, bizony mondom nektek: Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. Ján 12:24.

⁷ Tengernek megvadult hajjai, a maguk rútságát tajtékozók; **tévelygő csillagok** ([ἀστέρεις πλανῆται](#)), akiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. Júd 1:13.

⁸ „Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elme-zavarodással; És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétségben; és szerencsétlen leszel a te utaidban (...).” 5Móz 28:28-29.

⁹ Annak okáért prófétálj, és mondjad nekik: Így szól az Úr Isten: Íme, én megnyitom a ti sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! s beviszlek titeket Izrael földjére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor megnyitándom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! Ez 37:12-16; Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban [[τὸ μνημεῖον, -ου](#) (to mnémeion ú) sír, síremlék, sírbolt, emlékmű] vannak, meghallják az ő szavát, És kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. Ján 5:28-29.